எட்டாவது
கைவல்ய உபநிடத தாற்பரிய முரைக்கும் அத்தியாயம்

அவதாரிகை (பிரம கீதை)

இனி கைவல்ய உபநிஷதமும் பூர்வங்கூறிய பிரமான்ம ஐக்கிய பரத்துவ முண்டென்பதையே சொல்லுகின்றதென்று அச்சுருதியின் தாற்பரியப்படி தெரிவிப்பார் அந்த உபநிஷார்த்தத்தை ஈண்டுச் சங்கிரகித்துக் கூறுகின்றார்.

நனிவேத நாலு முகமாக மேவி நளினா லயத்தி லுறைவா
னனுபோக மாக வருளா லறிந்த வவரே பரத்தை யறிவார்
தனிமேவு வார்கள் பெறுஞான மாகு மிதுசாத னங்களுடைய
முனிமேவு வான தெனும்வேத நாலுமொழியோது மாறு மொழிவான்

இதன் பொருள்

தனிமேவுவார்கள்	–	அத்துவித்தை அடைந்தவர்கள்
பெறுஞானமாகுமிது	–	அடைகின்ற ஞானமாகிய இதனை
சாதனங்களுடைய	–	சாதன சதுட்டய சம்பத் துடைய
முனிமேவுவானதெனும்	–	முனிவர்களால் அடையப் பட்டமேலான தென்றும்
வேதநாலுமொழி	–	வேதத்திலுள்ள நான்மொழிகள்

ஓதுமாறு	–	சொல்லுகின்ற பிரகாரம்
அருளால்	–	பரமசிவப் பிரசாதத்தினால்
அனுபோகமாக அறிந்தவவரே	–	(பிரமத்தை) அபரோக்ஷமாக அறிந்தவர்களே
பரத்தை அறிவார்	–	சொருபத்தை அறிவாரென்று
நனிவேதம்	–	பெருமை பொருந்திய நான்கு வேதங்களையும்
நாலுமுகமாக மேவி	–	நான்கு முகங்களாகப் பொருந்தி
நளினாலயத்தில்	–	பதுமாசனத்தில்
உறைவான்	–	வாசம்பண்ணுகின்ற (பிரமாவானவர்)
மொழிவான்	–	சொல்லத் தொடங்கினார். 1

அவதாரிகை

சமுசார துக்கத்தை நீக்குகின்ற வித்தைக்கு விடயமான நிரதிசயானந்த சிவசொருபத்தை முமூட்சுக்கள் அவசியம் அறியவேண்டுமென்று பிரதிக்கினை செய்து அவ்வித்தைக்கு அதிகாரிகளையும் பிரயோசனத்தையும் முறையாகக் கூறுவார். ஆசுவலாயனரென்னு மாமுனிவர் பரமேட்டியையடைந்து சொல்லுகின்றார். எப்போதும் சத்துக்களாலே சேவிக்கத் தக்க தாயும் ரகசியமாயும் மேலான தாயுமுள்ள பிரமவித்தையை உபதேசிக்க வேண்டும். எதனால் சீக்கிரத்தில் வித்துவான் பாவங்களினீங்கி மேலான சிவருத்திராதி நாமங்களையுடைய பரமபுருடனை அடைகின்றானென்ற சுருதியின் தாற்பரியப்படி ஈண்டு விளக்கிக் கூறுகின்றார்.

வேறு

ஈசனென் றியம்பு மொன்றை யிப்பிறப் பறுப்பார் தம்மான்
மாசற வறிய வேண்டும் வருந்தியு மறிந்து நன்றாப்
பாசமா னது கெடுத்துப் பாப்பிர மத்தை நல்குந்
தேசுடை யிந்த விச்சை தீர்வறத் துறந்தோர் செய்வார்.

இதன் பொருள்

ஈசனென்றியம்புமொன்றை - (சிவருத்திராதி நாமங்களுடைய) ஈசனென்று சொல்லப்படும் ஒரு பொருளை
இப்பிறப்பறுப்பார் தம்மால் - இச்சனனமொழிய இச்சை கொண்ட முமூட்சுக்களால்
வருந்தியுமறிந்து நன்றா - வருத்தப் பட்டேனு நன்றாக (வேதத்தை) அறிந்து
மாசறவறிய வேண்டும் - குற்றமற (அவசியம்) அறியத் தக்கது
பாசமான துகெடுத்து - பாசத்தை நீக்கி
பரப்பிரமத்தை நல்கும் - பிரமசொரூபத்தை அருளிச் செய்யும்
தேசுடை யிந்தவிச்சை - பிரகாசம் பொருந்திய இந்தப் பரவித்தையை
தீர்வறத் துறந்தோர் செய்வார் - தீரத்தெளிந்த அறிஞர்கள் நீங்காமல் (சேவை) செய்வார்கள். 2

அவதாரிகை

பிரமவித்தை உண்டாவதற்குச் சாதனங்களாயுள்ளவற்றைக் கூறுகின்றார்.

முத்தியின் விருப்பத் தாலு முதலவ னற்பா தத்திற்
பத்தியி னாலு மற்றப் பானையே பாவிக் கின்ற
நித்தமாந் தியானத் தாலு நிரந்தர யோகத் தாலுஞ்
சித்தியா மிதுசித் திக்கும் வினையினாற் சித்தி யாதால்.

இதன் பொருள்

முத்தியின் விருப்பத்தாலும் - முக்தியை அடைய வேண்டி உள்ளத்தில் எழுஞ் சிரத்தையாலும்
முதலவனற் பாதத்திற் பத்தியினாலும் - பரமசிவனுடைய நற்றிருவடித்தாமரையில் வைத்திருக்கப் பட்ட அன்பினாலும்
அப்பரனையே பாவிக்கின்ற - அந்தப் பரமசிவனையே பாவனை செய்கின்ற
நித்தமாந் தியானத்தாலும் - இடைவிடாது செய்யும் தியானத்தினாலும்
நிரந்தர யோகத்தாலும் - இடைவிடா யோகத்தாலும்
சித்தியாமிது சித்திக்கும் - சுபாவசித்தமான இப்பரவித்தையானது சித்திக்கும்
வினையினால் சித்தியாது - கருமத்தால் சித்திக்க மாட்டாது.

பதசாரம் – ஏகாந்த ஸ்தலத்தில் சுகாசனத்திலிருந்து கொண்டென்ற சுருதியாற் கூறப்பட்டதாயும் இனி இவ்வத்தியாயத்திற் சொல்லுவதாயுமுள்ள யோகத்தைப் பிரதிபாதித்தற்கடி கோலியாக "நிரந்தர யோகத்தாலும்" என்றார். 3

அவதாரிகை

இவ்வித சாதனவானுக்கு மூன்றிச்சையும் விடுதலே மோட்ச சாதனமாகுமன்றி மற்றவையாகாதென விளக்கிப் பரவித்தையுண்டாவதற்கு அசாதாரண காரணத்தையும் அதிகாரிகள் அதனால் அடையும் பிரயோஜனத்தையும் கூறுகின்றார்.

வேறு!

திரமா மருத்தத்தி னான்மைந்த ராலுஞ்
சேராத வற்றின் றியாகத்தி னாலே
யுரமான வேதாந்த மாவாக்கி யத்தா
லுற்பன்ன மாம்விச்சை யாநிச்ச யத்தாற்
பரமான வஞ்ஞான வந்தத்தி லேயப்
படிஞான வுபதேச மொன்றாலு மேயிப்
புரமா முடம்புக்கு ளேயந்த முத்திப்
பொருள் கண்டு வீடெய்து வாரிப் புவிக்கே

இதன் பொருள்

திரமாமருத்தத்தினால்	-	உறுதியாகுந் தனத்தினாலும்
மைந்தராலும்	-	புத்திரர்களாலும்
சேராது	-	ஒருவர்க்குப் பரவித்தை பொருந்தாது
அவற்றின் றியாகத்தினால்	-	அக்கரும முதலியவைகளினுடைய தியாகதினாலும்
உரமான	-	வலிமையான
வேதாந்தமா வாக்கியத்தால்	-	வேதாந்த மகாவாக்கிய சிரவணத்தால்
உற்பன்னமாம் விச்சையாம்	-	உண்டாகிய வித்தியாரூபமான

நிச்சயத்தால்	-	நிருணயிக்கப் பட்ட (பொருளினாலும்)
அப்படி ஞானவுபதேசம்	-	அவ்வண்ணமே ஞானோபதேசம்
ஒன்றாலும்	-	ஒன்றினாலும்
பரமான அஞ்ஞானவந்தத்திலே	-	மேலான அஞ்ஞானத்தினது நாச காலத்திலே
இப்புரமா முடம்புக்குளே	-	இந்தப் பிரம புரமாகிய சரீரத்தினுள்
இப்புவிக்கே	-	இந்தப் பூமியின் கண்ணே
அந்த முத்திப் பொருள் கண்டு	-	அந்த முத்திரூபமான பிரமத்தைத் தானாகவே கண்டு
வீடெய்துவார்	-	முத்தியை அடைவார்கள்.

பதசாரம் - கரும முதலியவைகள் அநித்திய பலசாதனங்களாகு மென்றும் பரவித்தை அங்ஙனமாகாமையால் கரும முதலியவற்றின் தியாகத்தினாலேயே அஃதடையத் தக்கதென்றுங் கூறுவார், "அவற்றின்றியாகத்தினாலே" என்றார்.

அவதாரிகை

இவ்வாறு விஷயம் பிரயோசனம் சாதனம் அதிகாரி என்னும் இவைகளுடன் பரவித்தையின் சொரூபம் உபதேசிக்கப் பட்டதாதலின், இனி அதற்குச் சாதனமாயமைந்திருக்கப் பட்ட யோகத்தைப் பற்றி ஈண்டு விளக்கிக் கூறுகின்றார்.

வேறு

தக்கஞா னத்தைத் தான்பெறற் பொருட்டுத்
தனியிடந் தனையாடைந் தீதய
துக்கமே வாமற் சுகாசனத் திருந்து
தோடலை கழுத்துடம் பிவைநே
சொக்குமா றிருந்திப் பூதிகொண் டிந்த
வுடம்பையுத் தூளணம் பண்ணி
மிக்கவாய் வருமிந் தியங்களை யெல்லாம்
விடயமே லெழாவகை விலக்கி.

இதன் பொருள்

தக்கஞானத்தை - அடையத் தக்க ஞானத்தை
தான்பெறற்பொருட்டு - தானடையும் பொருட்டு
தனியிடந் தனையடைந்து - ஏகாந்த ஸ்தானத்தைச் சேர்ந்து
இதய துக்கமேலாமல் - இருதயத்திலும் துக்கமுண்டாகாமல்
சுகாசனத்திருந்து - சுகம் பொருந்திய ஆசனத்திருந்து
தோள் தலைகழுத்து உடம்பு - தோள்கள் தலை, கண்டம், தேகம்
இவை நேரொக்குமாறிருந்தி - இவைகளை நேரேசமமாக நிறுத்தி
பூதிகொண்டு இந்தவுடம்பைப் - விபூதியினால் இந்தச் சரீரத்தை

உத்தூளணம்பண்ணி - தூளாகப் பூசி
மிக்கவாய்வரும் - மிகுந்து இச்சித்து வருகின்ற
இந்தியங்களையெல்லாம் - இந்திரியங்களனைத்தையும்
விடயமேலெழாவகை விலக்கி - விடயத்தில் போகாமலிருக்கும்படி நீக்கி 5

அவதாரிகை

இனி இரண்டு திருவிருத்தங்களால் ஆச்சாரியரது பாததாமரையைச் சிந்தித்து வணங்கிச் சிவனுடைய நிஷ்கள ரூபத்தையும் லீலாவிக்கிரகத்தையும், தியானிக்க வேண்டுமென்றும் அதனாலடையும் பிரயோசனத்தையும் கூறுகின்றார்.

பத்தியாற் குரவன் பதம்பணிந் திதய பங்கயந் தனைகினைந் ததிலே
நித்தமா பொருவ ரானினைப் பரிதாய் நிமலமா யெங்கணு நிறைந்து
சுத்தமாய்ச் சாந்த மாயனைத் துலருந்தோற்றுதற்கியோனியாய்ச் சுபாவ
சித்தமா யமுதா யளுவமா பொன்றாய்ச் சிற்சதா னந்தமாய்ச் சிவமாய்.

இதன் பொருள்

பத்தியால் குரவன் - அன்பினால் குருவினது
பதம்பணிந்து - பாத தாமரையை வணங்கி
இதயபங்கயந் தனை நினைந்து - இதய கமலத்தைத் தியானித்து
அதிலே நித்தமாய் - அதில் என்றுமுள்ளதாயும்
ஒருவரால் நினைப்பரிதாய் - (நிருவி கற்பமாயிருத்தலின்) எவர்களாலும்

நிமிலமாய்		சிந்திக்கத் தகாததாயும் விரஜமாயும்
எங்கணும் நிறைந்து சுத்தாய்	-	சகலத்திலும் நிறைந்து விசுத்தமாயும்
சாந்தமாய்		(சமுசார சம்பந்தமில்லாமையினால் அலையிலாக் கடல் போலசு) சாந்தமாயும்
அனைத்துலருந் தோற்றுதற்கு	-	எல்லாவுலகும் உண்டாவதற்கு
யோனியாய்	-	காரணமாயும்
சுபாவசித்தமாய்	-	இயல்பாகவே சித்தித்துள்ள தாயும்
அமுதாய் அருவமாய்	-	அழிவில்லாததாயும் லௌகிக உருவமில்லாத தாயும்
ஒன்றாய் சிற்சதானந்தமாயும்	-	ஏகமாயும் சச்சிதானந்தமாயும்
சிவமாய்	-	(பரமானந் தரூபமாகிய) சிவமயம் 6

இதுவுமது

உரியநால் வேதத் தோமெனும் பொருளா
யுள்ளதா யுள்ளவெப் பொருட்குங்
கரியதாய் நின்ற வொன்றினைக் காள
கண்டமுங் கண்ணொரு மூன்றும்
பிரிவிலா மங்கை பாகமு மாகப்
பேணுநற் பாவனை பெறுவா
னரியதா யருளி னால்வரும் விச்சை
யத்னினா லதனையே யடையும்.

இதன் பொருள்

உரிய நால்வேதத்து	-	ஓதுதற்குரிய நான்கு வேதங்களிலும் (விளங்குகின்ற)
ஓமெனும் பொருளாய்	-	பிரணவப் பொருளாயும்
உள்ளதாயுள்ள	-	தோற்றுகின்றதாயுள்ள
எப்பொருட்கும் கரியதாய்	-	சகல வஸ்துக்களுக்கும் சாக்ஷியான பிரபுவாயும்
நின்றவொன்றினை	-	விளங்குகின்ற சிவத்தை
காளகண்டமும் கண்ணொருமூன்றும்	-	நீலகண்டமும் திரிநேத்திரமும்
பிரிவிலா	-	பிரிவில்லாத
மங்கைபாகமுமாக	-	உமையை ஒருபாகத்திலுமுடையவராக
பேணுநற் பாவனை	-	வித்துவான்களால் விரும்பத் தக்க நல்ல தியானத்தை
பெறுவான்	-	அடைகின்றவன்
அரியதாய்	-	அருமையதாகி
அருளினால் வரும்	-	சிவப்பிரகாசத்தால் வருகின்ற
விச்சையதனினால்	-	வித்தையினால்
அதனையே அடையும்	-	அந்தச் சொருபத்தையே அடைவான். 7

அவதாரிகை

அறியத்தக்கதாக உபதேசிக்கப் பட்ட சிற்சொரூபமாய்ப் பிரகாசிக்கும் சிவ சொரூபத்தினது அத்துவி தீயத் தன்மையைச் சருவான்ம பாவத்தால் கூறுகின்றார்.

வேறு

தெரியவரிய சிற்கனமாய்த் திகழ்சிவனே திசைமுகனு
மரியுடனவ் வரனுமவ னமராதி பதியுமவன்
தரிசறவே யக்கரமாய்ப் பரமாகுஞ் சுராட்டுமல
னெரியுமழல் காலனவ னிந்துவொடு பிராணனவன்.

இதன் பொருள்

தெரிவரிய சிற்கனமாய்	–	தெரிவதற்கரிய சிற்சொரூபமாய்
திகழ்சிவனே	–	பிரகாசிக்கினற பரமேச்வரனே
திசைமுகனும் அரியுடன்	–	பிரமாவும் விஷ்ணுவுடன்
அவ்வரனுமவன்	–	அந்தருத்திரனும் அவன்
அமராதிபதியும் அவன்	–	தேவர்கட்கு அதிபதியான இந்திரனும் அவன்
துரிசறவே அக்கரமாய்	–	குற்றமறவே அட்சரமாகி
பரமாகும் சுராட்டுமவன்	–	பரமனாகிய சுராட்டு என்பவனும் அவன்
எரியுமழல் காலனவன்	–	பிரகாசிக்கின்ற அக்கினியும் காலனுமவன்
இந்துவொடு பிராணனவன்	–	சந்திரனோடு பிராணனும் அவனே

பதசாரம் – பிரமன் முதலிய தேவர்களுக்கும் காரணனென்றும் சுதந்தரனாய்த் தன்னாற்றான் விளங்குகின்றவனென்றும் மற்றையர்கள் அவன் வசத்துராதலில் அவரவர் செயல்கள் அவரவருடையன போன்றாலும் உண்மையில் தங்களால் தாங்கள் விளங்க மாட்டாரென்றுங் கூறுவார், "பரமாகுஞ்சுராட்டு" என்றார்.

அவதாரிகை

பரமசிவ சொரூபத்துக்கு வேறாக வொன்றுமின்மையின் ஆன்மாவுக்கு அந்தச் சொரூபஞானமே மோட்ச சாதனமாகுமென்று ஈண்டுக் கூறுகின்றார்.

ஒழிந்ததொரு பொருளில்லை யுள்ளதெலா மவனேமுன்
கழிந்த பொருள் மேலும் வரக் கடவபொரு டானுமவன்
மொழிந்தனிப் பரவிச்சை யவிச்சையெனு முற்றுமவ
னிழிந்தபிறப் பறவேறோர் வழியில்லை யிவனொழிய

இதன் பொருள்

ஒழிந்ததொரு பொருளில்லை	–	(சிவத்துக்கு) அன்னியமாக ஒருவஸ் துவுமில்லை
உள்ளதெலாம் அவனே	–	இருக்கின்ற அனைத்தும் அச்சிவனே
முன்கழிந்த பொருள்	–	முன்சென்ற பொருள்களும்
மேலும் வாக்கடவ	–	இனிவரக்கடவனவாகும்

பொருடானுமவன்	-	பொருள்களனைத்தும் அவனே
மொழிந்த தனிப்பாலிச்சை	-	கூறிய ஒப்பில்லாத பரவித்தையும்
அவிச்சையெனும் முற்றுமவன்	-	அவித்தையுமென்று சொல்லுமெல்லாமும் அவனே
இழிந்த பிறப்பற	-	இழிவான சனனம் நிங்குதற்கு
இவனொழிய வேறோர் வழியில்லை	-	இச்சிவனையல்லாமல் வேறு மார்க்கமில்லை. (9)

அவதாரிகை

இந்த ஞானமானது மிகுந்த பிறவிக்குக் காரணமாயிருந்து வருகிற பிரதிபந் தங்களால் உண்டாகாதென்று அப்பிரதிபந்த நிவிர்த்திக்கு உபாயங் கூறுகின்றார்.

வேறு

இன்னதெ னாமற் றன்னிடைக் கண்டு
தன்னையெப் பொருளினுங் காணு
மன்னிலை யடைந்தா லவன்பிர மத்தை
யடையும்வே றோன்றினா லடையான்
தன்னையு மோங்கா ரத்தையு மாணி
யாக்கியத் தத்துவ ஞான
வன்னியைத் தியான மதனஞ் செய் தெழுப்பும்
மதியினார் வன்பவஞ் சேரார்.

இதன் பொருள்

இன்னதெனாமல்	-	இத்தன்மையுடையதென்று சுட்டியறியாமல்
தன்னிடைக் கண்டு	-	(சருவபூதங்களையும்) தானான ஆன்மாவிடத்திற் பார்த்த
தன்னை எப்பொருளினுங்காணும்	-	தன்னைச் சர்வபூதங்களிலும் பார்க்கின்ற
அந்நிலையடைந்தால்	-	அந்த ஸ்திதியைப் பெற்றால்
அவன் பிரமத்தை அடையும்	-	அவன் பிரமசொருபத்தை அடைவான்
வேறொன்றினாலடையான்	-	மற்றெரு ஸ்திதியினாலடைய மாட்டான்
தன்னையுமோங்காரத்தையும்	-	ஆன்மாவையும் பிரணவத்தையும்
அரணியாக்கி	-	அதராரணியாகவும் உத்தராரணியாகவுஞ் செய்து
அத்தத் துவஞான வன்னியை	-	அந்த உண்மை ஞானமாகிய அக்கினியை
தியானமதனஞ் செய்தெழுப்பும்	-	தியானமாகிய மதனஞ்செய்து உண்டாகும்
மதியினார்	-	விவேகிகள்
வன்பவஞ் சேரார்	-	கொடியபிறப்பை அடையார்கள். 10

அவதாரிகை

சாக்கிர முதலிய அவத்தைகளில் சுகதுக்கங்களைப் புசிக்கின்ற சீவன் சமுசாரியாவான். ஈசனோ அப்படியாகான். அங்ஙனமாயின் இவ்விருவர்களுக்கும் எப்படி யேகத் தன்மை கூடுமென்று சங்கித்து அதனை விளக்கிக் கூறுகின்றார்.

தாக்கரும் பரமன் தன்சுதந் தாத்தாற் றன்னுடை மாயை தன்னாலே
யாக்கின னிந்த வுடம்படைந் தறியான் போலநின் றனைத்தையு மதிலே
சாக்கிரத் தென்னு மிடம்வகுத் தன்ன பானமுந் தையலார் முதலாம்
போக்கியங் களையும் புசித்திடுங் கனவும் பண்ணியத் தன்மையே புசிக்கும்

இதன் பொருள்

தாக்கரும் பரமன் – ஒன்றோடுஞ் சம்பந்திக்காத பரமேசன்
தன் சுதந்த்ரத்தால் – தன்னுடைய சுதந்தரபெலத்தால்
தன்னுடைய மாயை தன்னாலே – தனக்கு வேறில்லாத மாயையினாலே
இந்தவுடம்படைந்து – இந்தச் சரீரத்தைப் பொருந்தி
அறியான்போல நின்று – மோகமுடையவன் போல நின்று
அனைத்தையும் ஆக்கினன் – சகல விவகாரங்களையும் செய்வானாகி

அதிலே சாக்கிரத்தென்னும் – அதனிடத்திலே சாக்கிரமென்னும்
இடம்வகுத்து – தலத்தைக் கற்பித்து
அன்னபானமும் – (கிரீடையால்) அன்னபானாதிகளையும்
தையலார் முதலாம் – மாதர்கள் முதலாகிய
போக்கியங்களையும் – போக பதார்த்தங்களையும்
புசித்திடும் – அநுபவிப்பான்
கனவும் பண்ணி – சொற்பனத்தையும் உற்பத்தி செய்து
அத்தன்மையே புசிக்கும் – (சீவனாவிளங்குகின்ற அவ்வீசன்) அவ்வண்ணமே புசிக்கின்றான்

ஈசனே உயிராகவும் சீவனாகவும் ஆன்மாவாகவும் நாமபேதம் பெற்றுச் சாக்கிரம் சொப்பனம் முதலிய அவத்தைகளை அனுபவிப்பவராயினும் இங்குப் போல என்றதனால் பரமார்த்தமாக அவ்வீசனுக்கு யாதொரு மோகமுமில்லையென்ப. 11

அவதாரிகை

சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தியாகிய மூன்று அவஸ்தையின் நிலைமையையும் அந்நிலைமையில் விளையாடும் புருடனது திருவிளையாட்டுச் செயல்களையும் கூறுகின்றார்.

வேறு

உறங்குமக் காலைமன்னிய தமத்தி னுட்புகுந் தொன்றொழி யாம
லிறந்தவவ் விடத்தே தன்னுருவான வின்பமே புசிக்குமீண் டெழுந்து
கறங்குபோ னனவை யடையினு மடையுங் கனவைவந் தடையினு மடையுஞ்
சிறந்தமுப் புரமு மிவன்விளை யாடித் திரிதரச் செய்ததே திகழ்த்தில்.

இதன் பொருள்

உறங்குமக் காலை	-	தூங்குகின்ற காலத்தில்
மன்னிய தமத்தினுட் புகுந்து	-	நிலைபெற்ற தமசுக்குட் பிரவேசித்து
ஒன்றொழியாமல்	-	யாதேனும் ஒன்று தவறாமல்
இறந்தவவ்விடத்தே	-	(எல்லாம்) இறந்த அவ்விடத்தில்
தன்னுருவான	-	தனது சொரூபமாகிய
இன்பமே புசிக்கும்	-	மகானந் தத்தையே (திரிசியப் பிரதீ தியில்லாமற்) புசிக்கின்றான்
மீண்டெழுந்து	-	திரும்பவும் பூர்வகர்ம யோகத்தால் சீவத்தன்மையுடையவனாகி எழுந்து
கறங்குபோல்	-	காற்றாடி போல்

நனவையடையினுமடையும்	-	சாக்கிரத்தை வந்து அடைந்தாலும் அடைவான்
கனவை வந்தடையினுமடையும்	-	சொப்பனத்தை வந்தடைந்தாலும் அடைவான் (ஆகையினால்)
திகழ்த்தில்	-	சொல்லுங்கால்
சிறந்த முப்புரமும்	-	சிறப்புப் பொருந்திய மூன்றவைத்தை களென்னும் புரங்களும்
இவன் விளையாடி	-	இப்புருடன் (லீலையாக) விளையாடி
திரிதரச்செய்ததே	-	திரியும் பொருட்டுச் செய்ததே தான்

பதசாரம் - சொப்பனாவத்தையில் புறக்கரணங்கள் ஒழியினும் அவ்வவத்தையிற் காணும் பொருளாகப் பரிணமித்த அந்தக் கரணமிருக்கின்றது. அதுவுஞ் சுழுத்தியில் ஒடுங்குமளவில் பாவரூப அஞ்ஞான தமத்தினால் மறைக்கப்பட்டவனாகித் தன் சொரூபமான ஆனந்தத்தை நேராகவே புசிக்கின்றான். அதனாலேயே சுழுத்தியினின்று மெழுந்திருந்த புருடன் நான் சுகமாகத் தூங்கினேன் என்கின்றானென்பது தோன்ற "தமத்தினுட் புகுத்தொன்றொழியாம லிறந்தவவ்விடத்தே தன்னுருவான வின்பமேபுசிக்கும்" எனவும், ஈசனே ஜீவரூபனாக விருக்கின்றானெனில் அவனுக்குப் போகங்கூடாதென்ற சங்கையை மறுக்க வேண்டிச் சுவர்க்க நரக முதலெல்லாச் சுக துக்க போகங்களும் அவனது விபூதி வினோத லீலையின் பொருட்டேயன்றி துக்கத் துக்கே துவாகாதென்றார், "சிறந்தமுப்புரமு மிவன் விளையாடித் திரிதரச் செய்ததே திகழ்த்தில்" எனவுங் கூறினார்.

அவதாரிகை

ஈசன் விச்சுவாதீதனாதலின் இவனுக்குப் போகமில்லை. சீவன் பரதந்திரனாதலின் உண்மையாகப் மேன் அவனுக்கில்லையெனச் சங்கித்துக் கூறுகின்றார்.

சொல்லிடும் பொருள்களியாவையுங் கடந்து சுதந்தரனாய்த் துவக்கின்றி
எல்லைதீ ரின்ப மேவடி வாகி யிருந்துள விறைவனுக் கென்று
மல்லலுண் டாகா திவையனு பவிக்க வன்னிய மாகவோர் சீவ
னில்லையே பேத மின்மையாற் சடந்தா னெங்ஙனே புசிக்குமா றியம்பீர்.

இதன் பொருள்

சொல்லிடும் பொருள்கள்	-	கூறப்பட்ட அநித்தியப் பொருள்களான
யாவையும் கடந்து	-	சகங்களனைத்தையும் கடந்து
சுதந்தரனாய்	-	சுதந்தரனாயும்
துவக்கின்றி	-	(உபத்திரவமான) பந்தமில்லாமல்
எல்லைதீர்	-	அளவில்லாத
இன்பமே வடிவாகி யிருந்துள	-	மகானந்தமே சொரூபமாயிருக்கின்ற
இறைவனுக்கு என்றும்	-	பரனுக்கு எக்காலத்திலேனும்
அல்லலுண்டாகாது	-	துக்கமுண்டாகாது
இவையனுபவிக்க	-	இத்துக்க ரூபமான கருமபலங்களை அனுபவிக்க
அன்னியமாக ஓர் சீவனில்லை	-	பின்னமாக ஒரு சீவனில்லை

பேதமின்மையால்	-	(சித்திற்குப்) பேதமில்லாமையினாலே தான்
சடந்தானெங்ஙனே	-	சடமானது எவ்வண்ணம்
புசிக்குமாறியம்பீர்	-	புசிக்கும் வழி சொல்லுங்கள்

பதசாரம் - பரமசிவன் பிரபஞ்ச வாரோபவாதைகளுக்கு அதிட்டான மாயும், அவதியாயுமிருக்கின்ற விச்சுவாதீதனாகலின் இல்லாத தாயுள்ள போகம் துக்கத்துக் கேதுவாகாதென்பார், "சொல்லிடும் பொருள்களியாவையுங் கடந்து" எனவும் இதர சுகங்களெல்லாம் பேரின்ப சொரூனான ஈசனுடைய ஆனந்தலேசமேயாதலின் விஷய சுகபோகங்களெல்லாம் லீலையின் பொருட்டென்பது தோன்ற "எல்லை தீரின்பமே வடிவாகி" எனவும், பரதந்திரத்தன்மை துக்கத்துக்கே துவாகலின் ஈசனுக்கு அந்தத் தன்மை இல்லாமையால் துக்கியாகானென்பது தோன்ற, "சுதந்தரன்" எனவும், சீவேசர்களுக்கு உண்மையில் பேத மில்லாமையால் இருவரிடத்திலுமுள்ள சின் மாத்திர ரூபத்துக்குப் பேதமில்லாமை முன்னமே நிரூபிக்கப் பட்டதென்பது தோன்ற, "அன்னியமாகவோர் சீவனில்லையே பேதமின்மையால்" எனவும், சடமான கருமபலமுஞ் சிற்சொரூபத்தில் ஆரோபிக்கப் பட்டுப் பொய்யாதலால் சிற்சொரூபனாயுள்ள ஆன்மாவுக்கு உண்மையாக அவ்விடயபோக மனைத் தும் ஒரு கிஞ்சித்தும் இல்லையே வில்லையென்பார், "சடந்தானெங்ஙனே புசிக்குமாறியம்பீர்" எனவுங் கூறினார். 13

அவதாரிகை

இவ்வாறு சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி இவ்வவத்தைகளில் சீவபாவத்தையடைந்த பரமசிவனுக்கு உண்மையாய்ப் போகமில்லாமையால் அவ்வவஸ்தர நிர்மானமும் அப்போகமும் அனைத்தும் லீலாமாத்திரந் தானெனக் கூறுகின்றார்.

ஆதலா லறிவா னந்தமா யுள்ள வமலனே யவைபுசிக் கின்றா
னீதெலாம் விளையாட்டே விளையாடு மிடங்களே யிப்புர மூன்று
மாதலா காமை சொல்லவும் படுமோ வதிசுதந் தானையன் னியமா
யோதலா மோவிப் புரங்களு மவன்ற னுருவமே வேறிலா மையினால்.

இதன் பொருள்

ஆதலால் – ஆகையினாலே
அறிவானந்தமாயுள்ள – ஞானானந்த சொரூபமாயிருக்கின்ற
அமலனே – நின்மலனான அரனே
அவை புசிக்கன்றான் – அப்போகங்களை அனுபவிக்கின்றான்
ஈதெலாம் விளையாட்டே – இப்போகங்களெல்லாம் விளையாட்டேதான்
இப்புரமூன்றும் – இப்புரங்களாகிய மூன்று சரீரங்களும்
விளையாடுமிடங்களே – சம்புவானவன் விளையாடு மிடங்களாகும்
ஆதல் ஆகாமை சொல்லவும் படுமோ – (அப்பரமசிவனுக்கு) ஆதலையும் ஆகாமையையும் (ஒருவர்) சொல்லவுங்கூடுமோ
அதிசுதந்தரனை – மிகுந்த சுதந்தரனை
அன்னியமா யோதலாமோ – வேறாகச் சொல்லலாமோ
வேறிலாமையினால் – பிரமத்துக்கு அன்னியமாக ஒன்றுமில்லாமையினால்
இப்புரங்களும் – இவ் அவஸ்தாத்திரயங்களும்
அவன்றனுருவமே – அவனுடைய சொரூபமேயாகும்.

பதசாரம் – ஆப்தகாமனாயுள்ள ஈசனுக்கு வேறொரு பலன் வேண்டாமையால் அவனுக்கு மூன்று புரங்களும் கேவலம் உய்யானவனங்கள் போலுள்ளனவெனவும், அவ்வீசனுக்குப் போக சம்பந்தமில்லையென்பதற்குச் சோதிக்க வேண்டாமெனவும் அவன் எல்லாம் வல்லவன் எனவும் கூறுவார். "விளையாடுமிடங்களே யிப்புரமூன்று மாதலாகாமை சொல்லவும் படுமோ" என்றார். 14

அவதாரிகை

மூன்று புரங்களும் ஈசனுக்குச் சங்கேத நாமங்களோடு விளையாடும் பொருட்டு இருக்கின்றனவெனில் துவிதம் வருமென்று சங்கித்துக் கூறுகின்றார்.

மாலுறா நனவு கனவுறக் கங்கள் வடிவமாய் நிகழ்ந்துள விறைக்கு
ஞாலமேல் விசுவன் றைசசன் பிராஞ்ஞ னாமமா நவிலுவ ரடைவே
தூலமே விசுவ னுண்பவன் சூருக்கந் தைசசன் றுய்ப்பவன் சுகந்தன்
பாலதா தலினாற் றன்னுடை யின்பம் பருகிடா நிற்குமே பிராஞ்ஞன்.

இதன் பொருள்

மாலுறாகனவு – மயக்கமில்லாத சாக்கிரம்
கனவு உறக்கங்கள் வடிவமாய் – சொப்பனம் சுழுத்தி என்னும் இவைகளின் சொரூபமாகி
நிகழ்ந்துள இறைக்கு – பிரகாசிக்கின்ற ஈசனுக்கு
ஞாலமேல் அடைவே – பூமியின் கண் கிரமமாக
விசுவின் தைசசன் – விசுவனென்றும் தைசசனென்றும்

பிராஞ்ஞன்	-	பிராஞ்ஞனென்றும்
நாமமா நவிலுவர்	-	சங்கே தநாமமாகச் சொல்லுவார்கள்
விசுவன்	-	விசுவனானவன்
தூலமே உண்பவன்	-	தூலமான சாக்கிரத்தைப் புசிக்கின்றவனாவான்
தைசசன்	-	தைஜசனானவன்
சுருக்கம் துய்ப்பவன்	-	சூக்குமமான சொப்பனத்தைப் புசிக்கின்றவன்
பிராஞ்ஞன்	-	பிராஞ்ஞனென்பவன்
சுகந்தன்பால தாதலினால்	-	சுகந்தன்னிடத்திலிருப்பதனால்
தன்னுடையின்பம் பருகிடாநிற்கும்	-	தன்னுடைய இன்பத்தையே புசிப்பான்.

பதசாரம் - தன்னிடத்தில் கற்பிக்கப்பட்ட சாக்கிர முதலிய சாட்சியமான அவஸ்தையின் பேதத்தால் அந்த அந்தச் சாட்சிய விசேஷத்தாலுண்டாகிய விசுவன் முதலிய சமூக்கினையைச் சின்மாத்திர சாட்சியான ஆன்மா முறையே அடைகின்றானென்பார், "இறைக்கு ஞாலமேல் விசுவன்றைசசன் பிராஞ்ஞனாமமா நவிலுவர்" எனவும், பஞ்சீகரிக்கப் பட்ட சத்த பரிச முதலிய விஷயரூபமான தூலப்பிரபஞ்சத்தையும் புசிப்பவரனைவர்க்கும் பொதுவாக ஈசனது மாயையினால் கற்பிக்கப்பட்ட போகரூபமான ஸ்தூலப் பிரபஞ்சத்தையும் புசிக்கின்றவன் சாக்கிரத்தென்னும் அவத்தைக்குச் சாட்சியான விச்சுவான்மாவென்பார், "தூலமே விசுவனுண்பவன்" எனவும், தனது அவிச்சையினாற் கற்பிக்கப்பட்ட அசாதாரணமான விஷய

சமூகங்களைப் புசிப்பவன் வேறொருவனில்லாமல் தானே புசிக்கின்றவன் சொப்பனத்திற்குச் சாட்சியான தைஜச ஆன்மாவென்பார், "சுருக்கத்தை சசன்றுய்ப்பவன்" எனவும், விஷயங்களும் இந்திரிய வர்க்கங்களும் அந்தக் கரணத்தோடும் சொரூப பூதமான ஆனந்தத்தைச் சுழுத்தி சாட்சியான பிராஞ்ஞன் புசிக்கின்றானென்பர், "சுகந்தன் பாலாதாதலினாற் றன்னுடையின்பம் பருகிடாதிற்குமே பிராஞ்ஞன்" எனவும் கூறினார்.

கருத்து - அவஸ்தா சம்பந்தத்தால் இவனுக்குப் போகமுண்டாயதேயன்றிச் சொரூபத்தால் பரமானந்த ரூபனாயும் கேவலஞ் சின்மாத்திர சாட்சியாயும் விளங்குகின்றானான படியால் எவ்வித மோசமும் உண்மையில் இவனுக்கன்றென்பதாம்.

அவதாரிகை

போக்கியமான சகம் நிரூபாதிகனான பரமசிவ சொரூபத்தில் ஆரோபிதமாய்ப் பொய்யாதலானும் உபாதி நீங்குங் காலத்துப் புசிப்பவனும் பரமசிவனுக்கு வேறாக இராததனாலும், புசிப்பவன் புசிக்கப்பட பொருளென்னுமிவைகள் பிரம்மமே என்று அறிந்தவன் போகத்தால் வரும் புண்ணிய பாவங்களையும் அவை சம்பந்தமான சுக துக்கங்களையும் சம்பந்திக்க மாட்டானென்று கூறுகின்றார்.

வேறு

புரங்கண் மூன்றிலும் போக்கிய மியாவையங்
கிருந்து துய்ப்பவ னியாவன்மற் றியாவையும்
பரம்பிர மமெ னும்படி பார்ப்பவ
னரந்தை யெய்திடா னாயிரஞ் செய்யினும்.

இதன் பொருள்

புரங்கண் மூன்றிலும்	-	அவஸ்தைகள் மூன்றுகளிலும்
போக்கிய மியாவை	-	புசிக்கப்படுவன எவை
அங்கிருந்து துய்ப்பவன் யாவன்	-	அவ்விடத்திலிருந்து புசிப்பவன் யாவன்
யாவையும்	-	அவ்வெல்லாவற்றையும்
பரம்பிர மமெ னும்படி பார்ப்பவன்	-	பரப்பிரமமென்று சொல்லும்படி காண்பவன்
ஆயிரஞ்செய்யினும்	-	ஆயிரம் போகங்களைப் புசித்தல் செய்யினும்
அரந்தை யெய்திடான்	-	துக்கத்தையடைய மாட்டான். 16

இதுவுமது

விழுமி தாமய மேதங்கள் செய்யினும்
பழிமிகும் பஞ்ச பாதகம் பண்ணினு
மொழிவு றாமலொன் றேயென் றுணருவான்
கழுவினா னந்த நன்மையுந் தின்மையும்.

இதன் பொருள்

விழுமிதாமய மேகங்கள் செய்யினும்	-	தூயதான பரிமேதங்களைச் செய்தாலும்
பழிமிகும் பஞ்சாபாதகம் பண்ணினும்	-	பழிமிகுந்த பிரமகத்தி முதலிய வைந்து பாதகங்களையுஞ் செய்தாலும்
ஒழிவுறாமல்	-	தவிராமல்
ஒன்றே யென்றுணருவான்	-	(ஏகமான) பிரமம் ஒன்றே என்றறிந்தவன்
அந்த நன்மையும்	-	அப்புண்ணிய பலத்தையும்
தின்மையும் நழுவினான்	-	அப்பாப பலத்தையும் கடந்தவனாவான். 17

அவதாரிகை

இவ்வண்ணம் ஏகத்துவ ஞானத்திற்குப் பயன் இன்னதென அப்பயனை விளக்கிக் கூறியும அந்த ஏகத் தன்மையை ஈண்டு விவரித்துங் கூறுகின்றார்.

வேறு

சீவனன்று புரமூன்றிற் சித்தாமவனே விளையாடு
மேவுமெல்லா மெய்போல வவனால்விளைத லான்மெய்யத்
தேவனேசான் றாதினாற் சித்துமாவனே யத்துவிதன்
யாவுந் தானா தலினெதினும் தனையே விரும்ப லிலின்பன்

இதன் பொருள்

புரமூன்றிற் சித்தாமவனே	-	அவஸ்தைகள் மூன்றினும் சிததாகிய பரமசிவனே விளையாடுகின்றான் சிதா பாசனல்ல
மேவுமெல்லாம் மெய்போல்	-	பொருந்திய எல்லாப் பொருள்களும் சத்தியம் போல
அவனால் விளைதலால்	-	அச்சிவனால் உண்டாதலால்
மெய்யத்தேவனே	-	அத்தேவனே சத்தாவான்
சான்றா தலினாற் சித்துமவனே	-	(எல்லாவற்றிற்குஞ்) சாட்சியாயிருத்தலினாற் சித்துரூபனும் அந்தத் தேவனே
யாவுந் தானாதலின்	-	எல்லாமுந் தானாயிருத்தலின்
அத்துவிதன்	-	இரண்டற்றவன்
எதினுந்தனையே	-	எல்லாவற்றினும் மேலாகத் தன்னையே
விரும்பலால் இன்பன்	-	விரும்புகின்ற படியால் ஆனந்த ரூபனும் அவனே

பதசாரம் - ஈசனே லீலையினால் சீவரூபனாக இருத்தலால் ஈசனைக் காட்டிலும் சீவன் வேளில்லாமையின், “சீவனன்று புரழன்றில்” எனவும், புசிப்பவன் போக்கியம் என்னும் விசித்திரமான சகம் மாயையினால் மெய்போல் உண்டாயதேயன்றி உண்மையில்லாததனால், “மெய்போல” எனவும், ஞானரூபனான ஆன்மாவுக்குப் பிரமலட்சணமான சச்சிதானந்தத் தன்மை சித்தித்தலால் ஏகத்துவம் கூடுமெனில் அசத்தியமான எல்லாவற்றிக்குந் திரிசியத்தன்மை நியமமாதலின் அதற்குச் சாட்சியான ஞானரூப ஆன்மா சத்தியனாயும் முற்கூறியபடி எவ்விடத்தும் பேதத்திற்கு நிரூபித்தற்கொவ்வாது சொரூப லாபமில்லாததனால் அத்துவிதனாயும் ஆதலால் சாட்சியான்மா சச்சிதானந்த ரூபனாவானென்பார், “மெய்த்தேவன்” எனவும், “சித்துமவனே” எனவும், “இன்பனெனவும்” விதந்து கூறினார். 18

அவதாரிகை

இந்தச் சாட்சியினிடத்தில் சாக்கிர முதலிய அவஸ்தைகள் மூன்றும் ஒடுங்குவதனால் அவற்றிற்குச் சாட்சியான ஆன்மா ஜீவனாகான் உபாதிவசத்தால் ஜீவன் போற்றோன்றினும் ஒரு பொறியுமில்லாத கேவலப் பிரமந்தானென்றும், ஜீவன் போற்றோற்றுதல் எதனாலென்னில் அஞ்ஞானத்தாலென்றுங் கூறுகின்றார்.

இந்தப் புரங்க ளொருமூன்று மிவன்ற னிடையே யிருப்பதெனிற்
றொந்தப் புருட னன்றவன் போற்றோன்று கின்றான் கேவலமா
மந்தப் பிரம மாயவன்றா னறியாமையினா லப்பானைப்
பந்தப் படுமோர் சீவனெனப் பார்ப்பார் பவத்தே பதைக்கின்றார்.

இதன் பொருள்

இந்தப்புரங்களொரு மூன்றும்	-	இந்தப் புரத்திரயங்களும்
இவன்றனிடையேயிருப்பதெனில்	-	இவனிடத்திலொடுங்கியிருப்பதென்றால்
தொந்தப் புருடனன்று	-	தூவிதனான் ஜீவனன்று
கேவலமாமந்தப் பிரமமாயவன்றான்	-	கேவலமான அந்தப் பிரமமாகிய ஆன்மாவே
அவன், போற்றோன் றுகின்றான்	-	அந்தச் சீவன் போற் றோற்றுகின்றான்
அறியாமையினால் அப்பானை	-	அஞ்ஞானத்தினால் அந்தப் பரமசிவனை
பந்தப்படுமோர் சீவனெனப் பார்ப்பார்	-	கட்டுப்பட்ட ஒரு ஜீவனெனக் காண்பவர்கள்
பவத்தே பதைக்கின்றார்	-	பிறவிச் சமுத்திரத்தில் விழுந்து துன்பப் படுவார்கள்.

அவதாரிகை

இவ்வாறு ஜீவனுக்குச் சச்சிதானந்த அத்துவித லட்சணமான சொரூபத் தன்மையைப் பரதிபாதித்துப் பிரம்மத்திற்குச் சூக்ஷுமமான பிராணன் முதல் மண் வரை விரிந்துள்ள தடத்தலட்சணமாக அத்தன்மையை நிரூபிக்கின்றார்.

வேறு

ஈனமாகிவி டும்பிராணன்ம னங்களிந்திய மியாவையும்
வானமூதைநெ ருப்புநீர்புவி மற்றுமந்த மகத்திலே
யான தாகிலு நுண்மையின்னதி நுண்மையாமது வாகுமெய்ஞ்
ஞான நாடிய தத்துவம்பத மொன்றினெய்து மருத்தமே.

இதன் பொருள்

ஈனமாகிவிடும் பிராணன் மனங்கள்	-	இழிவாகிய பிராணனும், மனம் புத்தியென்னு மிவைகளும்
இந்தியமியாவையும்	-	பொறிகளெல்லாமும்
வானம் ஊதை	-	விண்ணும் காற்றும்
நெருப்பு நீர்புவி	-	அக்கினியும் ஜலமும் மண்ணும்
மற்றுமந்த மகத்திலே யானதாகிலும்	-	மற்றுமள்ள வனைத்தும் அந்தப் பிரமத்தினின்றும் உண்டானதாயினும்
அது நுண்மையின்	-	அப்பொருள் நுட்பத்தினும்

அது நுண்மையாம்	-	மிகுந்த நுட்பமாகும்
ஆகுமெய்ஞ்ஞானம் நாடியதத்	-	(சுபாவ) மாகிய சத்சித்தாகக் கருதுகின்ற அப்பிரம்மமே
துவம்பத மொன்றினெய்த மருத்தமே	-	தொம்மென்னும் பதமொன்றின்கண் அடையப் படும் பொருளாகும்.

பதசாரம் – நுண்மையான ஆபஞ்சீகிருத விஷயங்களைக் காட்டிலும் நுண்மையானது மாயை, அதற்குஞ் சூக்ஷுமமான பிராணன் முதல் மண்வரையிலும் முறையே வமைந்த எல்லாவுலகுக்கும் காரண ப்ரம்மமே ஜீவனைச் சொல்லுகின்ற தொம்பதத்திற்கு அருத்தமென்பார், "நுண்மை யின்னதி நுண்மையாமது வாகு மெய்ஞ் ஞான நாடிய தத்துவம்பத மொன்றி னெய்து மருத்தமே" என்றார். 20

அவதாரிகை

சகத்காரண வாசியான தற்பதத்திற்கும் தேக முதலிய உபாதியுடன் கூடிய ஆன்மவாசியான தொம்பத்திற்கும் விருத்தமான பாகபரித்தியாகத்தால் இரண்டிடத்துமுள்ள சின்மாத் திரரூபமான ஏகத்துவத்தை ஐந்தாவது அத்தியாயத்தில் "நீயென்கின்ற வார்த்தைக்குப் பொருளாயென்றும் நிற்பதுவே" என்னும் பாடல் முதலியவற்றால் விரித்துரைத்தார். அதே சித்தாந்தமாக இங்ஙனம் கூறுகின்றார்.

நீயெனும் பொரு ளேயதென்று நிகழ்த்திடும்பொரு ளாவதுந்
தூயசிற்பா மேபதங்களி ரண்டினுந் துணி வாதலான்
மாயையென்று மவித்தையென்று முபாதிபே த வழக்கினா
லாயகற்பித பேதமல்லத பேதமே பொருள ளாவதே.

இதன் பொருள்

நீயெனும் பொருளே	- நீயென்று சொல்லும் பதப்பொருளே
அதென்று நிகழ்த்திடும் பொருளாவதும்	- அது என்று சொல்லுகின்ற பதப்பொருளாகி நின்றதும்
பதங்களிரண்டினும்	- நீ அது என்னும் சொற்களிரண்டிடத்தும்
தூயசிற்பரமே துணிவாதலால்	- (பொருளானது) சுத்தசித்தான பரமசிவமே நிச்சய மாதலால்
மாயையென்று மவித்தையென்று முபாதி பேத வழக்கினால்	- மாயையென்றும் அவித்தையென்றும் சொல்லப் படும் உபாதியின் பேத விவகாரத்தால்
ஆயகற்பித பேதமல்லது	- உண்டாகிய கற்பித வேற்றுமையன்றி
அபேதமே பொருளாவது	- பேதமில்லாத (ஏகத்துவமே) பொருளாகும்.

இதுவுமது

ஆதரத்தொ டவிச்சைநாம மறுத்த நல்லதி காரியைப்
போதமுற்று மெனப்புகன் றது பொய்யிலா மறை யையமன்
றேதமற்றது நானெனுந்திட னாவனேயஃ தெய்தினோ
னோதுமுத்தி யவன் றனுள்ளது போகமிங்ங னுதிப்ப தாம்

இதன் பொருள்

பொய்யிலாமறை ஆதரத்தொட	- மெய்யான வேதம் அன்போடு
அவிச்சை நாம மறுத்த	- அஞ்ஞானமென்னும் பெயரையும் அறுத்த
நல்லதிகாரியை	- நல்ல அதிகாரிக்கு

போதமுற்றுமெனப் புகன்றது	- ஞானசொருபமே எல்லாமுமென்று உபதேசித்தது
ஐயமன்று	- சந்தேகமேயில்லை
ஏ தமற்றது நானெனுந்திடனாவன்.	- (எவன்) குற்றம் நீங்கி அந்தப் பரசிவன் நானென்னும் திடமுடையவனாகின்றானோ
அஃதெய்தினோன்	- (அவன்) அந்தப் பிரமத்தை அடைந்தவன்
அவன்றனுள்	- அவனிடத்தில்
ஓதுமுத்தி	- சொல்லுகின்ற முத்தியிருக்கின்றது
இங்ஙன் அனுபோகம் உதிப்பதாம்	- இவ்விடத்தே (அவனுக்கு) அநுபோகம் உண்டாகும்.

பதசாரம் - இயல்பாகச் சித்தித்த ஏகத்தன்மையை மறைத்தலால், "அவிச்சை" எனவும், நுண்மையினும் நுண்மையாய் நித்தியமான அது நீயே, நீயே அது என்று கருதி கூறிற்றென்பது தோன்ற "போதழற்றுமெனப் புகன்றது பொய்யிலாமறை" எனவும், சாக்கிர முதலிய அவஸ்தாரூபமாய்ப் பிராணன் மன முதலிய பிரபஞ்சமாயும், யாதொரு பிரம்மம் பரோட்சமாய் விளங்குகின்றதோ அதுவே நீ நான் என்ற சத்தங்களுக்கு லக்ஷியமாய் அபரோட்சமாய் விளங்குகின்ற பிரத்தியக்குச் சைதன்யமென்பார், "அது நான்" எனவுங் கூறினார். 22

அவதாரிகை

இனி ஐந்து பாடல்களால் அனந்த சொருபமான பிரமான்ம ஏகத் தன்மையை அறிந்த ஜீவன் முத்தனுக்கு அனுசந்தானப் பிரகாரத்தை விளக்கிக் கூறுகின்றார்.

வேறு

புகலுமுப் பதத்திற் போகம் போக்கியம் புசிப்பா னேநா
னிகழுமித் தனைக்குஞ் சான்றாய் நின்றதற் சொருப னேநா
னிகழுவ தென்பா லென்பா னிற்பத மிறப்ப தென்பாற்
சகலமு மாதலாலே தற்பரம் பொருளா கின்றேன்.

இதன் பொருள்

புகலுமுப்ப தத்தில்	-	சொல்லுகின்ற மூன்றிடங்களாகிய அவத்தைகளினும்
போகம் போக்கியம்	-	போகமும் போக்கியமும்
புசிப்பான் நான்	-	புசிப்பவனும் நானே
நிகழுமித்தனைக்கும்	-	விளங்கும் இத்தனைக்கும்
சான்றாய் நின்ற	-	சாட்சியாகி நிற்கின்ற
தற்சொருபனே நான்	-	அந்தத் தத்பதசொருபனும் நானே
சகலமும் என்பால் நிகழுவது	-	எல்லாமும் என்னிடத்திலேயே உண்டாவதும்
நிற்பதுமென்பால்	-	நிற்கின்றதும் என்னிடத்திலேயே
இறப்பதென்பால்	-	அழிவதும் என்னிடத்திலேயே
ஆதலால்	-	ஆகையினால்
தற்பரம் பொருளாகின்றேன்	-	தற்பரம் பொருளான பரசிவன் ஆகின்றேன். 23

அனுவினுக் கணுவும் நானே யப்படி மகத்தும் நானே
துணியிலெப் பொருளும் நானே சோதியுட் சோதி நானே
பணிவுறத் தகுவே னானே பழையனாம் புருட னானே
யிணை தனக் கில்லா வீச னாகிய வின்பம் நானே.

இதன் பொருள்

அனுவினுக்கணுவும் நானே	-	அணுவுக்கு அணுவாயுள்ளவனும் நானே
அப்படி மகத்தும் நானே	-	அவ்வாறே மகத்துக்கு மகத்தாயுள்ளவனும் நானே
துணியிலெப் பொருளும் நானே	-	நிச்சயிக்கில் எல்லாப் பொருளும் நானே
சோதியுட் சோதி நானே	-	ஒளிக்குள் ஒளியாயுள்ளவனும் நானே
பணிவுறத் தகுவேனானே	-	யாவராலும் வணங்கத் தக்கவனும் நானே
பழையனாம் புருடனானே	-	புரா தனனான புருஷனும் நானே
தனக்கு இணையில்லா	-	தனக்கு நிகரில்லா
ஈசனாகியவின்பம் நானே	-	பரசிவமான ஆனந்த சொருபமும் நானே 24

வேறு

கண்ணுஞ் செவியு மின்றியுமே காணக் கேட்கக் கடவேனான்
பண்ணுந் தொழிலெல் லாம் வல்லேன் பாணி பாத மில்லெனினு
மெண்ணுங் கடந்த விடமிங்கே யிருந்துஞ் செல்வே னானொருவர்க்
கொண்ணும் படியன் றெனையுணர வெல்லா முணரு கின்றேனான்.

இதன் பொருள்

கண்ணுஞ் செவியுமின்றியும்	-	விழியும் காதும் இல்லாமலிருக்கினும்
காணக் கேட்கக் கடவேனான்	-	பார்க்கவும் கேட்கவும் வல்லவன் நான்
பாணிபாத மில்லெனினும்	-	கை கால்கள் இல்லையெனினும்
பண்ணுந் தொழிலெல்லாம்	-	செய்கின்ற தொழில் எல்லாவற்றினும்
வல்லேன் இங்கே	-	வல்லவனும் இவ்விடத்தில்
எண்ணுங்கடந்த விடமிருந்தும்	-	நினைவையுங் கடந்த சொரூப ஸ்திதியிலிருக்கினும்
செல்வேனான்	-	(எங்குஞ்) செல்பவனும் நான்
ஒருவர்க்கெனையுணா	-	எவர்க்கும் என்னை அறிதற்கு
ஒண்ணும்படியன்று	-	(யான்) பொருந்துந் தன்மையனல்லன்
எல்லாமுணருகின்றேனான்	-	எல்லாவற்றையும் அறிகின்றவனும் நானே 25

ஓது வேதம் பலவாலு மோதி யுணரப் படுவேனான்
வேத வேதாந் தப்பொருள்க ளெல்லாம் விளங்க வறிவேனான்
தீது நன்றாம் வினைமாணஞ் சனனந் தேகேந் தியம்புத்தி
பூத மைந்து மின்றியக மிதமாய் நானே புசிக்கின்றேன்.

இதன் பொருள்

ஓதுவேதம் பலவாலும்	-	சொல்லுகின்ற மறைகள் அநேகங்களாலும்
ஓதியுண ரப்படுவேனான்	-	துதித்து அறியத் தக்கவனும் நான்
வேத வேதாந்தப் பொருள்களெல்லாம்	-	மறையினும் மறைமுடிவினுமுள்ள பொருள்களெல்லா வற்றையும்

விளங்கவறிவேனான்	-	நன்றாக அறிபவனும் நானே
தீது நன்றாம்வினை	-	பாவ புண்ணியங்களான கருமங்களும்
மரணம் ஜனனம்	-	இறப்பும் பிறப்பும்
தேகேந்தியம் புத்தி	-	உடல் பொறிகளும் புந்தியும்
பூதமைந்துமின்றி	-	பூதங்களைந் துமில்லாமல்
அகம் இதமாய்	-	அகந்தையும் இதந்தையுமாய்
நானே புசிக்கின்றேன்	-	(யாவையும்) நானே நுகர்கின்றேன். 26

வேறு

சிறப்புடைய தேசுவடி விற்றிகழ்த லானா
னெறித்தவடி வாலுமெறி யாவடிவி னாலு
நிறத்தசுட ரானவடி வாகநிகழ் கின்றே
னிறத்தலில னானபர மீசனவன் யானே.

இதன் பொருள்

சிறப்புடைய தேசுவடிவில்	-	சிறப்புப் பொருந்திய சுயம்பிரகாசரூபமாக
நான் திகழ்தலால்	-	யான் விளங்குகின்றதனால்
எறித்தவடிவாலும்	-	விளங்குகின்ற ரூபமாகவும்
எறியாவடிவினாலும்	-	விளங்காத ரூபமாகவும்
நிறத்த சுடரான வடிவாக	-	விளக்கத்தையுடைய ஒளியான ஹிரண்மயமாகவும்
நிகழ்கின்றேன்	-	விளங்குகின்றவனும்
இறத்தவிலனான	-	அழிவில்லாதவனான
பரமீசனவன் யானே	-	பரமசிவனும் யானே 27

அவதாரிகை

இனி இவ்வ நுசந்தானத்தால் அடையப்படும் பலனைக் கூறுகின்றார்.

வேறு

எனையொழிய வொன்று மிலையெலா மெனதுரு வென்று நிகழ்வதோ
ரனுபவம் வந்து விளையுமே லழிவுள தன்றி யமலமா
யினிதுற நெஞ்சி லுறைவதா யிலதுள தன்றி யெதுவுமா
யனியமிறந்த பிரமமா மறிவுரு வொன்றை யடையுமே

இதன் பொருள்

எனையொழிய வொன்றுமிலை	- என்னைத் தவிர ஒரு பொருளுமில்லை
எலாமென துருவென்று	- யாவும் என் சொருபமென்று
நிகழ்வதோரனுபவம் வந்து விளையுமேல்	- (இவ்வாறு) விளங்கும் ஓரநுபூதி ஒருவற்கு) வந்து உண்டாகுமெனின்
அழிவுள தன்றியமலமாய்	- நாசமில்லாது விமலமாயும்
இனி துறநெஞ்சிலுறைவதாய்	- யாவரும் ஆனந்தமடைய இதயத்திலுள்ளதாயும்
இலதுளதன்றி யெதுவுமாய்	- இல்லையுண் டென்னாமல் யாவுமாயும்
அனியமிறந்த பிரம்மா மறிவுருவொன்றை	- தனக்கு அன்னியமில்லாத பிரம்மமான ஞான சாரூபமொன்றினை
அடையுமே	- அவன் அடையா நிற்பான்.

வேறு

கைவல் லியவுப நிடதங் கருணையி னாலே யெதுகரு திக்கூறிற்
றுய்வில் லையனிய மொன்றா லெனவரி பிரமா திகளுக வாநின்றா
செவ்வல் லியிலுள வதிகா ரிகளுமி தறியும் படியினி திற்சொன்னே
னவ்வெல் லையில்பொரு ளதிபத் தியொடறிவுறுவீ ரமார்க ளனைவீரும்

இதன் பொருள்

உய்வில்லையனிய மொன்றால்	- மற்றொரு பொருளினால் பிழைப்பில்லை
என	- என்று
கைவல்லிய உபநிடதம்	- கைவல்லியமென்னும் உபநிடதமானது
கருணையினால்	- கிருபையினால்
எது கருதிக் கூறிற்று	- எதனைக் கருதிச் சொல்லிற்று
அரிபிரமாதிகளுகவா நின்றார்	- (அதனை) மாலயன் முதலியவர்கள் மகிழா நின்றார்
எவ்வல்லியிலுள் வதிகாரிகளும்	- எந்தப் பிரிவினுமுள்ள அதிகாரிகளும்
இதறியும் படி யினிதிற்சொன்னேன்	- இதனையுணரும்படி பிரியமாகச் சொன்னேன்
அமரர்களனைவீரும்	- தேவர்களான நீங்களெல்லாரும்
அவ்வெல்லையில் பொருளதி பத்தியொடறிவுறுவீர்	- அந்த எல்லையில்லாத பரசிவசொரூபத்தை மிகு பத்தியோடு அறிவீர்கள்.

வேறு

பண்டை நான் மறைகள் சொல்லிய பரிசே
பரகுருவா யிருந்துள்ள
அண்டர்நா யகனை யாதரித் தவன்ற
னருளினா லநுபவ மாகக்
கண்டுளோ ரிருக்குந் தன்மையை யெல்லாங்
காதலால வானவர்க் குரைத்தான்
புண்டரீ கத்தே யிருந்து தான் சகல
பூதமும் படைத்திடும் புனிதன்

இதன் பொருள்

புண்டரீகத்தேயிருந்து	-	தாமரைத் தவிசிலிருந்து
சகலபூதமும் படைத்திடும் புனிதன்	-	எல்லாப் பூதங்களையும் உண்டாக்கிய தேவன்
பண்டை நான்மறைகள்	-	பழைய நான்கு வேதங்களும்
சொல்லிய பரிசே	-	உபதேசித்தவாறே
பரகுருவாயிருந்துள்ள	-	மூலகுருவா யெழுந் தருளியிருக்கின்ற
அண்டர் நாயகனை	-	லோகநாயகனான சிவபெருமானை
ஆதரித்தவன் றனருளினால்	-	அன்பினால் வழிபட்டு அவனது திருவருளினால்
அநுபவமாக	-	சுவா நுபவமாக
கண்டுளோரிருக்கும்	-	(அப்பரத்தைக்) கண்டுள்ளவர்களிருக்கும்
தன்மையை யெல்லாம்	-	இயல்பெல்லா வற்றையும்
காதலால் வானவர்க்குரைத்தான்	-	அன்பினால் விண்ணவர்களுக்கு உபதேசித்தான்.

எட்டாவது கைவல்லிய உபநிடத்தாற்பரியம் உரைத்த அத்தியாயம் நிறைவு பெறுகிறது.